

Вірші Світлани Шакули (збірка)

Світлана Шакула

1985 рік

В день свого народження

Рано проснулася -
Спати не хочеться
Надворі - і темно і тихо...
Глянула - що це?..
Тумани клубочяться...
Якось незвично і дивно...

Чому ж дивуватись?
І день незвичайний -
І все незвичайне навколо.
Не віриш, що осінь
Багряна настала,
Не віриш у рідну природу?

Та вірю!.. Ще вчора
В душі моїй грішній
Весь день соловейки співали,
Сьогодні ж чекаю
На Сонце торішнє,
Тепле, рідне, ласкаве...

Іду, усміхаюсь,
Туман розступається,
Моргають машини назустріч,
Спішу, бо чекають,
Не дочекаються,
Таня, Учитель і друзі...

2019 рік

Капітан Немо

"Капітан Немо" - романтична картина...

Тиха й неспішна – як вечірня молитва...
Вона звучить неземною музикою,
Огортає морськими пейзажами...
Пригоди героїв – це лише зовнішнє,
Справжні події – підводна тиша...
Тиша, де немає світської метушні...
Тиша, де знаходиш спокій душі...
І герой Владислава Дворжецького –
Геніальне втілення цього Спокою...

Коханому Котику

Люблю тебе дуже –
Не знаю як!..
Ніхто у світі
Не зможе так!

Ти – моя радість
І ти – мій біль!
Ти – моє щастя
І – ворог мій!..

Ми – два світи,
Ми різної статі,
Але духовно –
Ми так багаті.

Для чого цей бій,
Для чого війна?
Ти вічно мій,
А я – твоя...

Люблю тебе дуже,
Коханий Котик...

Маки кохання

Маки, такі тендітні...,
Ніжно тріпочуть крилами,
Метеликами яскраво-милими,
Червоними Вітрилами...

Отак і людське кохання –
Розквітне в душі трояндою,
А потім залишить мудрість –
Зернятами чи оmanoю...

2020 рік

Туман життя

Троянда кохання,
Троянда любові,
Троянда розлуки,
Троянда не долі...

Всі разом троянди –
То долі ріка,
По ній пливемо
У тумані життя...

Соняхи

Соняхи соняшні,
Від краю до краю
Здіймають надію
Поглядом в небо...
Врожаї, олії,
Корони, тирани,
І знову ясніють,
І знову сіяють...
Золотом Неба...

Подорож душ

Зелена магія
Таємних кімнат
Для подорожі душі
Там малахітами
Не стоять –
Літають туди-сюди,
Коли земляни
Ще міцно сплять

І бачать солодкі сни
Їх душі швиденько
Сюди летять,
Пізнати інші світи...

Спрага

Спрага знову мені докучає,
Не знайду я відради в чашці...
Десь далеко моє кохання,
І без нього мені так тяжко...

Знову ранок, і сходить сонце,
А яка там у тебе погода...?
І які думки в тебе вранці...?
І з якими ти день проводиш?

Знову тепло, в віконці – літо,
А в душі не проходить смуток,
Спрага знову мені докучає,
Бо від тебе немає привіту...

Ангелу Кохання

Хвилями теплого моря
Даруєш свою Любов,
Ніжність твою безмежну
Я відчуваю ЗНОВ...
Квітами ароматів
Вистелиш всі шляхи...
Як же мені не радіти,
Як же по них не йти?
Як же мені не віддячить
За всі твої почуття?
Ангеле мій синьоокий,
Князю мого життя!..

Вечірня радість

Вечір... Радість...
Бо ти вже вдома.

Ну, розкажи мені, розкажи,
Що ти робив?
Про що ти думав?
Як ти без мене жив?..

Наче скло

Наче скло, на маленькі шматочки
Розлетілись УСІ мої мрії...
Треба знову ставати до бою,
Зберігаючи в Бога надію,
Зберігаючи віру у Свято,
Що врятує від муки сумління,
Нових мрій буде знову багато,
Їх дарує мені - Провидіння...

Місяць ясний

Моя зірочка кохана!
Місяць ясний в небі!..
Зачаруєш, кого хочеш,
І кого - не треба...

Ну скажи, як дотягнутись
До твого Сіяння,
Коли душу закриваєш
Сімома замками?..

Моя зірочка кохана,
Вечорова, пізня...,
Хай завжди добром сіяє
Твоя ВІЧНА пісня!..

Колискова

Тими піснями -
Заколисана...
Тими звуками -
Зачарована,
Що перлинами-
Намистинами,

Сяють ясними
І червоними...

А в душі твоїй –
Як у Космосі,
Де галактики
Стозіркові
Відбиваються,
Віддзеркалюють
Веселковими
Передзвонами...

Серпень

Серпанки-тумани,
У серці – "обмани",
Не щезли надії,
Серпневі дарунки...
Там – юності мрії,
Там – літа цілунки...

Жоржини

Квіти жоржини,
Яскраві, зіркові,
Неначе останній
Спалах любові...
Неначе Жар-птиця,
Палає, сіяє,
І пісню тужливу
Про Осінь співає...

2021 рік

Зірочки мистецтва

Зірочки Мистецтва
Розсипались на Небі,
Хотіла їх зібрати,
Та не зберу н і к о л и,

Бо їх сіяння – то душа,
Що перейшла у Вічність,
Бо їх проміння вже давно
Пішло за видноколи...

Криниця мистецтва

Полечу у казку,
Створену митцями
І вона – реальна,
Бо живе віками!..
Зачерпну водиці,
Ясної, живої...
Самоцвітів Зорі
Наберу з собою...
Хай сяють ніжно,
Золотом і сріблом,
Зігрівають душу
Радісним привітом!..

Безсоння

Моє безсоння –
То казки,
Де ми з тобою –
Милі...
В моїм безсонні –
Тільки ти,
Красивий і єдиний...
І всі стежини –
У квітках,
І поцілунки на вустах,
І все навколо –
В пелюстках...
В моїх казках, твоїх казках,
У наших спільних мріях...

Веселка почуттів

У кольорових моїх снах –
Тривоги і надії,

А чорно-білі мої сни –
Про те, чому радію...
А час – найкращий із людей,
Голубить і лікує,
І мудрість знову поверне,
І спокій подарує...
Ось так біжить усе життя,
То білий кінь, то чорний
Несуть мене у майбуття,
До зустрічі з Тобою...

Щастя кохання

Дай мені напитися
Меду твоїх вуст,
Дай мені вдивитися
В ніжності блакить...
Я не вимагаю,
Я просто поринаю
В щастя, що створили
Струни наших душ...

Падають зорі

Падають зорі в трави високі,
Падають яблука рожевощокі,
Прощається літо теплим полином,
Плине у осінь клин журавлиний...
А я за тобою – як літо у зиму,
Сміюся-радію, в іронію лину...
Пірнаю в сіяння перлин твого Неба.
Щось інше бажаю?.. Нічого не треба!..

Зорепад

Падолист, листопад,
Пада сніг, снігопад...
І кохання – з Небес
Раптом в душу впаде...
Запитаю в зірок:

- А того, хто в душі,
Зорепад не мине?....

2022 рік

Засніжило...

Засніжило... Замело...
А в душі - сніжинки грають...
Щастя-радість не прийшло -
Янголом ввірвалось!..
Усміхнулось - ніжно-ніжно...
Засміялось - білосніжно...

Смуток

Смуток за Небом,
Смуток за Раєм...
Там - не сумуєм,
Відпочиваєм...
І щиро радієм -
Коли зустрінем
Рідних по духу,
Тих - що кохаєм...
А на цім світі -
Інакше, звичайно...
Смуток за Небом,
Смуток за Раєм...

Равлик

я - як той равлик
сховаюсь в домівку
на двері і вікна - повішу замки
нікому й ніколи
ввійти не дозволю
лише з душею я буду на "ти"

Острів кохання

На човні припливли ми на острів Кохання,

Залишились удвох – до зимового рання...
Будуть зими пливти, а літа – доганяти...
Не здолати рокам тої Вічності Свято...
Наші крони могутні зростають до Неба
Щоб сказати усім – ЯК кохати їм треба...

Плаче дощ...

Плаче-ридає дощ,
Плаче-ридає Небо,
Неначе в людей питає:
Та чи ви л ю д и?..
А когось – байдуже...
Плаче-ридає дощ,
Плаче-ридає Небо...

Сині квіти

Сині квіти –
Наче небесні діти,
Феї-ельфи,
Світлі янголята...
Скільки ж у Бога
Можливостей
Радість нам подарувати!

Стадо безголове

стадо безголове
йде на заклання
й мовчки молиться
на своїх пастухів
що не дозволяють думати
тобто напружувати
маленьких нерозвинених мізків

Ніченька слов'янська

Ніченька слов'янська

Про що ти задумалась?
Про ворогів азіатських?
Не сумуй, не треба
В них була потреба
Щоб краще засіяли
ЗОРІ ТВОГО НЕБА...!!!

Горить російський газ...

Горить російський газ, горить...
Це монстр ТАК розважається...
Що йому гроші, є понти,
Що там ті люди, в кайф коли
Над ними він - знущається!..

Подарунок Бавовнятка

Наше рідне Бавовнятко
Надало Лісовинятку
Вогняні свої запали,
І тепер горить-палає
Ліс в ворожій стороні...
Добре це чи є погано,
Бумеранг - не розбирає,
Він лише УСЕ вертає...

Дух Свободи

А Україна у борні -
Лише гартується!
І її мужності весь світ -
Лише дивується,
Бо Дух Свободи в цій землі -
Не переводиться!
І не один іще Сірко
У нас тут зродиться!..

Херсонес

Стародавній, бо античний,

Півдня теплого дотичний
УКРАЇНСЬКИЙ Херсонес!!!
Серце зболене вкраїнця
Тихо вмиється сльозами,
Бо воно найкраще знає,
ЯК ТА ВОЛЯ нам дісталась...

Щит для Європи

В багатьох українських оселях
Немає світла, води, тепла,
А в інших європейських домівках
Цього добра вистачає сповна.
В багатьох українських оселях
Тривожний сон і виття сирен...
А в західноєвропейських домівках
Завжди спокійно, майже щодень...

Бо Україна своїми героями
І своєю мужньою боротьбою
Слугує надійним щитом
Для багатомільйонної Європи.
Надійним і спільним щитом –
Від психічнохворих монстрів,
Котрі НІКОЛИ, як свідчить історія,
Не мали – ні доброти, ні стида, ні совісті!..

Осінь...

Листя
Зронює
Осінь...
Золотом
Стелить
Під ноги...
Прощається
З літнім
Сонцем...
Дарує
Вічності
Подих...

Розмови про терор

Зустрічі на високому рівні...,

Про терор розмови...,

Всі відчувають на собі його вплив

І закликають Україну до перемовин...

- Поступіться, мовляв, вам же буде краще,

Для чого вам те, що зруйнувала та раша?..

- Керівники високого рівня,

Припиніть, нарешті, пусті розмови!

Припиніть, нарешті, ПОСТУПАТИСЯ терору,

Вгамуйте, нарешті, своїх олігархів,

Скасуйте з рашею торгові контакти!

Навчіться, ради Бога, не тільки про СЕБЕ дбати!!!

Мистецтво рабів не учить

Скільки творів про війну -

Живописних, пісень, віршів...

Та чомусь не так все вийшло...

Скільки фільмів про війну!..

Про дітей, жінок страждання!..

Та не чують їх бажання...

Скільки храмів і законів,

Не вбивали щоб ніколи!!!

Та раби - ліниві й кволі,

Вони чують лиш тиранів,

Їм мистецтво - не доходить,

Їх мистецтво - лиш розваги...

Недосконалість...

Холодна туманна осінь...

Краплини води - то сльози.

На те, що діється в світі,

На те, що... на Україні...

І вічно - чому так сталося?

І відповідь... - недосконалість...

Україна - прикордонник

Україна - прикордонник,
Стародавній, вічний, славний...
Бо така судилась доля -
Вартувати всім свободу.
Добре знає Дике Поле,
Де гуляє на роздоллі
І козацька звитяга,
І, на жаль, багато злого...
Україна - прикордонник,
Стародавній... Вічний... Славний...

Все буде!..

Все буде знову -
Дім, садочок
І чорнозему райська суть.
І нашу стійкість предковічну
Ніяким рашам не збагнуть!..

Все буде знову -
Мир, кохання,
І соловейка спів дзвінкий
Пошли нам, Боже, всім єднання,
А їм - довічний груз тяжкий...

Ой, ген-ген, через край...

Ой, ген-ген, через край,
Через той далекий край
Завітали орки в гості,
І чума їх не покосить!
Завітали, не чекали -
В чорну землю полягали...

Ой, ген-ген, через край,
Через той далекий край
З темних Азії просторів
Приповзли, наче шпіони,
Та зустрілися з снарядам,

Їх тепер у нас – багато!..

Ой, ген-ген, через край,
Через той далекий край
Повертайтесь у болото,
Там живеться вам нівроку,
Якщо кості зберете,
Та до тьми прийдете!..

Вперед!

Вперед!..
Назад – ні кроку!
Назад повернення немає.
Чого весь світ від нас чекає?
Чому весь світ допомагає?
Бо вірить в спільну перемогу!
Тому – ВПЕРЕД; назад – ні кроку!..
Назад повернення – немає.

2023 рік

Різдвяне...

Ніжно-космічне диво –
Наше Різдво правдиве!..
Запалює зорі Неба
Бо душам в тому – потреба
Бо душі прагнуть до Бога,
А тілу – земна дорога...

Живем не один раз...

Зустрічі, зустрічі, зустрічі...
Скільки їх буде щодня?
Не сподівайся даремно,
Скорися, що доля дала...

Кохання – коротке, далеке,
То зірка, що в трави впаде,
Злетить потім, наче лелека,

І в Небо тебе віднесе...

Та знову настане прозріння

І знову ми вийдем з тіні

І знову душею – кохаєм...

На нашій грішній землі...

Все згоріло...

В твоє місто не ходять потяги,

В твоє місто – прийшла війна...

В твоє місто немає дороги,

Там росте лиш одна трава...

В твоїм місті живуть іще Люди,

Їм, відважним, там краще бути...

Хай не зараз, але у майбутньому...

Коли скінчиться ця війна

Закінчяться і ВСІ їхні муки,

А тепер – НЕНАВИСТЬ ОДНА...

Голуб миру

Тихо-тихо, над землею

Пролітає голуб миру,

Він несе надію людям

Довгождану, щиру-щиру...

Тихо-тихо, новорічно...

Над горами і ланами...

Казку створюють народи,

І в тій казці, безумовно,

Правда кривду переможе!..

Київ, Щек і Хорив

Легенда та –

Не тільки Україна

І нашій славі,

Наддніпрянський Київ,

Легенда та –

То арії-слов'яни,

Що йшли назад,
До СВОГО Індостану.

Кий-скіф -
То землероба вічна мрія,
Там відродилось
Золото Трипілля.
Щек-гетьман -
То на захід
Йшли слов'яни,
То Чехи, Ляхи,
Київські Поляни...
Та центр Європи -
То іще не край,
Й Хорив-козак
Ішов за небокрай...
Адже на Півночі -
Живуть лише сміливі,
Щоб вижить там -
Потрібні мужність й сила...

Та щоб брати
Робили там самі,
Якби не мали
Родичів, сім'ї?...
І їхня Либідь -
Уособлення Любові,
Родини, затишку,
Приємної розмови...
І даремно
Символ щастя - лебідь,
І божество кохання
Звали Лелем,
Той Лель співає нам
Красу природи,
Красу любові,
Щастя, миру, згоди...

Життя в раю

- Я живу в раю, а ти не хочеш?

Провести зі мною тихі дні і ночі?
- Ні, не можу я покинути свою землю,
Хоч вона мені уже - як пекло...
- Що, не можеш? Знаю, ну звичайно!
В рай не візьмуть ні твій дім, ні чайник,
В рай приходять майже без нічого,
Бо в раю ДАВНО СВОЇ звичаї...

Воїни Добра

Крути і Азов,
Південь і Донбас...
Скільки треба битв
Врятувати нас?..

Вічно на землі
Йде війна зі злом
Та вітаєм тих,
Хто несе Добро!..

Крути і Азов,
Харків і Донбас,
Воїни Добра,
Пам'ятаєм вас!!!

У кожного - своє щастя

Старенький кротик вигляда
Свою принцесу - та дарма!..
Принцеса теж давно стара,
І не чекає вже листа...
Бо кріт не вміє написати,
Він вміє будувати палати,
Збирати золоті зерна,
Та щастя там чомусь - нема...

Діана і Венера

Діана із Венерою зустрілись,
Погомоніть біля струмка присіли.
- Ну як твої закохані? Щасливі?

Чи знову їм Амури не вгодили?

- Ох, і чудні ці людці, ну їй Богу,
Прохають в нас кохання неземного,
А як зустрінуть тих, кого судилось,
Не можуть їх послухать ні хвилини,
Все хочуть свій характер показати,
Та завести свій лад у їхніх хатах..

- А в тебе справи як, подруго мила?
- Так само, люба, вже терпіть - несила,
Я людям їхні стада доглядаю,
Вони ж - моїх оленів убивають,
І уяви собі, мене прохають,
Щоб я їм убивать допомагала!!!

- Та знаю я, що своїми гріхами
Нас люди завжди щедро наділяють
І звинувачують у всіх своїх нещастях,
Бо не бажають зрозуміть земного щастя...

Я знаю...

"Возвеличу малих отих рабів німих,
Я на сторожі коло їх поставлю слово"
(Т. Шевченко)

Я знаю все і навіть більше
Ти не покинеш свою нішу,
Бо люд простий тебе чекає
І як на Бога виглядає...

Я знаю все, я відчуваю,
Що там ти більше помагаєш -
Словами, діями, думками,
Бо так - судилося Богами...

Про кохання...

А що таке кохання?
І що таке любов?

Закоханих єднання -
Повторюємо знов...
А що таке єднання?
Духовно-віртуальне?
Чи все-таки реальне?..
А що таке поети,
І їх реальна суть?
Духовно-віртуальна?..
І як її збагнуть?..
Поети і кохання -
Це творчості єднання
Це вічності союз!..

Знаки Небес

Знаки Небес,
а люди - не бачать,
Знаки Землі,
а люди - не чують,
все сперечаються,
все ворогують,
ніяк не вирішать,
що Бог - то не кара,
а Бог - то Любов,
яку розтоптали
бізнес й терор...

І знову приходить лютий

І знову приходить лютий,
І знову - трагічна дата,
Що горем війна ввірвалась
Весною у наші хати...
Ввірвалась і... остовпіла,
Злякалась воїнів Світла,
Що завжди стоять на варті
На цій землі с п о к о н в і к у !..

Квіти кохання

Кохання -

То чарівні квіти,
Вони найкращі
За ВСЕ на світі!
Вони розцвітають
Всюди і завжди,
І на руїнах,
І під час війни...

Україна - не мовчить

Україна - всіх навчить,
Що сказати, як зробить.
Як об'єднуватись міцно,
Щоб розбити всіх фашистів!

Україна - не мовчить,
Україна - всіх навчить,
Як з терором воювати...
Продавати, торгувати...

Україна учить світ:
Думки вільної політ
І свободи - не здолати!
Треба тільки пам'ятати:
Україна - не мовчить!!!

Вивчаю Прагу

Прагу п'ю - маленькими ковтками,
Бо напій - здоровий і корисний,
І напій готують теж слов'яни...
Прагу п'ю - маленькими ковтками,
Її дух, історію, ремесла,
Як і ми, були колись із краю,
Нині стали Центром і Мистецтвом!..

Нехай будуть лелеки...

бутони троянди -
то ніжність кохання,
що не переходить ніякі межі...

її подих – то подих весни,
що боїться спекотного літа,
її мрії – то в небі лелеки,
нехай будуть краще лелеки,
я не хочу синиць у руці!..

Вічний політ

Лечу...
А куди – не знаю,
Важливий лиш сам політ,
Лечу понад небокраєм,
Багато вже тисяч літ...
Майбутнє?..
Не можем знати.
Для чого?
Так ліпше літати,
Незвідане відкривати,
І радість якусь чекати...
Лечу...
А куди – не знаю,
Важливий лиш сам політ...

Бійцям ЗСУ

І знову бій!.. На жаль, кривавий,
І жертви є – заради справи...
Інакше, мабуть, не виходить,
Бо зло планетою ще бродить...

І знову бій!.. І всі – Герої,
Бо списом їм хребта скородять,
І утверджають НАШУ волю!..
І правдоньку з колін підводять.

Цей вічний бій триває завжди,
Де ходить кривда і неправда,
І вічно славимо Героїв,
Як будем славить Перемогу!..

Холодна весна...

Ця весна холодна, друже,
Бо тепло – далеко..., дуже...
Нас зігріють тільки квіти,
Та вони ще – малі діти...

Ця весна холодна мучить...,
Світ, на жаль, лиш зло научить,
Щоб єдналися..., загалом...,
Не ховались – "хата з краю"...

Завдання поета

Життя поставило питання –
Які ти виконав завдання?
Відповідаєм – їх багато,
Не тільки діти й рідна хата...

В поетів діти – їх творіння,
Що людям принесуть прозріння,
В коханні має бути приклад –
Любити щиро і відкрито...

Любов буває різна в Бога,
Та вірим в СВІТЛО Перемоги!..
То як, поет?.. Тобі питання –
УСІ ти виконав завдання?..

Легенда про пісню-Україну

Легенда є, що Бог народам
Відзнаку дав, і дав – своє...,
І кожен знає те, нівроку,
І кожен сам її несе...

Комусь відзнака є до праці
В науці, техніці, знаннях,
Як краще землю збудувати,
До місяця прокласти шлях...

Вкраїні ж Бог надав уміння
Відзначитись, як Божий Дар,

Талантом пісні, розумінням,
Що музика живе в серцях...

І з тою музикою в серці
Вкраїна мчить у віках,
Із нею бореться на герці,
Із нею подолає Шлях...

Легенда є, що Бог народам
Відзнаку дав пізнати себе,
І кожен на землі, в свободі,
Відзнаку ГІДНО ту несе...

Не буває щастя без печалі

Не буває щастя без печалі,
А печаль без щастя – просто жах,
Нове Сонце знову я стрічаю,
Добре знаю, як його стрічать –
Бо біда навчила бути добрим,
І нормальних всіх давно прощать,
Ворогів – у шию гнать, в голоблю,
Друзям вірним – радість дарувать...

Думки про майбутнє

Перемога!!! Славна мить!..
Боже, як душа болить –
Скільки втрачено людей –
Воїнів, жінок, дітей...

Так цінуймо ж Перемогу,
Так любімо ж більше Бога,
Бо Україна в нас – єдина,
Най не буде зла в родині...

Каміння долі

Доля камінь кидає з гори –
Не втекти від біди, не втекти!..

Але велет встає із колін –
Він не піде помсті на уклін.
Він каміння тяжке розкидає –
Й знову спину свою розправляє,
І продовжує йти по дорозі –
Йти назустріч своїй перемозі!..

Чому Україна не в НАТО?..

Чому Україна не в НАТО?
Бо НАТО – боїться росії,
Бо зброї у неї – багато,
Вони її всю не осилать!..

Не хочуть країни НАТО,
Щоб їх росія бомбила,
Вони будуть лиш помагати,
Воює нехай Україна...

Воює, куди ж їй діватись,
Що має такого сусіда?..
Бо світ – це недосконалість,
Сусід розуміє лиш СИЛУ...

Творчість - лікує

Твори, моє серденько,
творчість – лікує,
від всіх негараздів
воно порятує...
Від болю любові,
від мрій нездійснених,
від прикрих трагедій
мого сьогодення...
Твори, моє серденько,
творчість – лікує,
бо дух наш безсмертний –
ніщо не зруйнує!..

Бородянський півник

Нашу свободу,
наш дух -
не зламати!
Досить жалітись,
не треба ридати!
Слово поета -
це теж гармати,
що можуть
дуже точно влучати!
Бо світло в душі у творця -
не зникає,
і півник з кераміки -
теж надихає...

Сила любові

Всі сніги, заметілі і холод
не бувають в житті випадково!
І всі біди й нещастя землі -
то відсутність у людях любові...
Та, буває, приходить геній,
що дарує тепло ЩОДЕННО,
і його любов обізветься
лиш любов'ю у добрім серці...

2024 рік

Шлях додому

Казковий зимовий вечір...
Таємний, містичний простір...
Як шлях до зірок, як Всесвіт...
Пізнати його - непросто...

Та шлях додому - ще світлий...
І там нас завжди чекають,
Домашній вогник - це вічність,
Не погаси його зрадою...

Не погаси свою творчість,

Як гасять ті, що не знають,
Що для Поета духовність –
Вища за матеріальність...

Весняне

весна неначе питає:
а що ти зробив сам,
щоб я нарешті прийшла?
прийшла не тільки в природу,
а й в душу кожного з вас?..

Лабіринти

Переплетення доріг життя,
Переплетення доріг долі,
Переплетення місця буття
Переплетення волі й неволі...
Лабіринтом веде тебе Бог,
А куди – здогадайся сам,
Жити з ним чи йому – на зло,
Дав він право таке, – вибирай...

Осіннє кохання

Осіння любов
Безмежного Кохання...
Осінні ми удвох
З тобою вже давно...
Нехай лише Святі
Горять у нас бажання,
Наперекір усім,
Взірець для багатьох...

Боротьба триває

Та хто ж не бажає
миру та спокою?
Але, на жаль,
ще далеко до тиші...

Лише постійною
боротьбою
ми можемо змусити
світ ЗМІНИТИСЯ.

Філософ, історик,
творець мистецтва
не діють на більшість,
вона є глухою,
Лише страждання
примушують серце
змінитись на краще,
стати СОБОЮ...

Керамічні Ангели

Полетим до зірок у космос,
Бо надія - вмирає останньою,
На землі часто горе і сльози,
А на небі - мистецтво й кохання...
Полетим за велінням майстра,
Що легкою яскравою барвою
Творить Ангелів, творить Радість
Землю Світлом своїм прикрашає...
(про кераміку Олени Козак)

Червоні маки

Яскраві спогади про кохання,
Але душа - завмирає від болю...
Червоні маки мого світання,
Червоні маки щастя і горя...

Волошкове літо

Волошкове літо,
Аромати поля,
Синє небо вкрили
Волошкові зорі...
Цей дарунок Бога,

Цю недовговічність
Я Тобі вручаю,
Бо краса – це Вічність...

Мрії про ніжність

Подаруй мені свою ніжність,
Подаруй, як ТИ тільки вмієш,
Подаруй мені ніжність ранкову,
Подаруй мені ніжність вечірню...
І на ніжність твого золотого серця
Моє серце до тебе стократ одізветься...

Вітрила дитинства

Вітрила дитинства...
Про що вони мріють?
Звичайно, про море,
А ще – про літо.
Вітрила дитинства –
Це мамин спокій,
Лагідне сонце і теплий вітер.

Нове світання

скромність мого бажання
не буде тобі важкою,
вічність мого кохання
пливе в небесах рікою...
вогники трав шовкових
співають пісню прощання,
а у віконницях нових
видніється нове світання...